

Polskie Towarzystwo Artystów, Autorów, Animatorów Kultury

Pasja niezależnie od wieku

Kłania się Czytelnikom Polskie Towarzystwo Artystów, Autorów, Animatorów Kultury „PTAAAK” – stowarzyszenie działające w Poznaniu na rzecz upowszechniania dorobku artystycznego kultury polskich twórców i rozwoju młodego pokolenia artystów. Główną ideą stowarzyszenia jest łączenie pokoleń – przede wszystkim poprzez działanie na zasadzie mentor-podopieczny, ale nie tylko. W swoją działalność PTAAAK chętnie angażuje utalentowane osoby w różnym wieku i z różnym doświadczeniem w branży artystycznej. Warunek jest jeden: trzeba mieć pasję. Tym, co łączy członków stowarzyszenia jest właśnie ona, pasja, oznaczająca jednocześnie: namiętność i przedmiot tej namiętności. Pasją jest zarówno sztuka, jak i działanie na rzecz jej rozwoju.

Pragniemy wspierać rozwój artystyczny na każdym etapie życia – ale w szczególności w tych najtrudniejszych momentach: na starcie kariery i u jej schyłku.

Wielopokoleniowy zespół

Obcowanie w wielopokoleniowym zespole pozwala także prowadzić swoistą edukację artystyczną – starsi dzielą się swoimi wspomnieniami i doświadczeniem z młodszymi. Nie ma w nas zgody na powszechne stwierdzenie, że pasja i możliwości przemijają z wiekiem, czy też, że młodzież nie znajdzie porozumienia z seniorami – jeśli między pokoleniami rzeczywiście istnieje przysłowiowa przepaść, to ruszamy ziemię z posad, aby ją scalić.

Inkluzywność

Pragniemy wspierać rozwój artystyczny na każdym etapie życia – ale w szczególności w tych najtrudniejszych momentach: na starcie kariery i u jej schyłku.

Za misją łączenia pokoleń podąża kolejna idea PTAAAKa, jaką jest inkluzywność. Nasza siła tkwi właśnie w różnorodności. Założenie jest proste: aby każdy uczył się od każdego, aby każdy dzielił się tym, co potrafi i co sprawia mu radość. Nie będzie kłamstwem stwierdzenie, że działamy w dużej otwartości: na ludzi, ich pomysły, ich plany, ich pasje. Tym, co zdaje się jednak najważniejsze dla działalności PTAAAKa, jest pamiętanie – a może raczej: wspomnianie. Pamiętanie zdaje się bowiem być czymś statycznym, utkwionym w jednym punkcie, zamkniętym w przeszłości. Pamiętanie jest nostalgicznym powrotem, z założenia jednak nieżywością, odseparowanym od tego, co dzieje się tu i teraz. Nam chodzi o proces żywszy, dający większe możliwości działania – wspominając: śpiewamy, gramy, czytamy, oglądamy i (przede wszystkim) tworzymy.